

МИШЕНА НА САТАНИНСКАТА ЗАВИСТ

Дейвид Уилкерсън
19 Март 2007

Ако си християнин, който търси Бог с цялото си сърце, ти си мишена.

Това послание е за вярващи, които преживяват период на жестоки изпитания. Говоря на онези, които издържат дълбоки несгоди и са изтощени умствено, физически и духовно. Живеем във време на огромен стрес, когато изпитанията могат да ни връхлетят неочаквано, оставяйки ни съкрушени, изтощени и объркани.

Аз благодаря на Бог за всеки християнин, който в момента се радва на добри времена. Животът ви не е под голям стрес и не сте изправени пред изпитания или дълбока болка. Благодарен съм на Господ, че дава такива периоди в живота на децата Си.

Но ние знаем от Библията, че бурите и големите изпитания идват върху всички, които искрено са предали всичко на Христос: „Много са неволите на праведния“ (Псалм 34:19). Още повече, че ако гладуваш за Господ, ако си решен да Го търсиш с цялото си сърце, да се покоряваш на Словото Му с ум и душа, непрестанно ще бъдеш мишена за завистта на дявола.

В продължение на векове велики християни са се опитвали да изследват причината, поради която страдат праведните. Личната ми библиотека е пълна с такива книги. Но отговорите са уклончиви. Когато съм изправен пред дълбоко изпитание, виждам, че ми е трудно да приложа която и да е истина от онези, на които съм научил измъченото си сърце. Вместо това се моля: „Господи, трябва да почерпя от Словото Ти за настоящата си ситуация.“

В мнозина, които преминават през дълги изпитания, се надигат много въпроси: „Господи, наскърбил ли съм те по някакъв начин? Има ли нещо в живота ми, което пречи на това да чуеш вика ми? Бил съм верен на Словото Ти. Защо продължава това вечно изпитание? Библията казва, че няма да позволиш да понеса повече, отколкото мога. Защо съм на предела на силите си?“

Аз съм убеден, че най-тежката от всички духовни битки се води в ума на вярващия. Много християни преживяват невероятен умствен тормоз, борещи се с тягостни, противни на Христос, пълни със страх мисли. Те не могат да се отърсят от депресиращи спомени за предишните си падения и не се чувстват достойни за общение с Бог или за благословенията Му.

Аз не знам всички отговори на въпроса защо ние вярващите страдаме толкова много, но със сигурност знам едно нещо.

Насочиш ли веднъж сърцето си да търсиш Господ, решен да се държиш за обещанията Му, ти се превръщаш в мишена за завистта на Сатана.

Идва време в живота на всеки вярващ, когато той е изправен пред избор: да остане хладък във вярата си или да прекоси линията и да последва Исус с цялото си сърце. Когато изберем изцяло да последваме Христос, ние предизвикваме недрата на ада и Сатана изпраща демоничните си орди да излеят адския гняв в живота ни.

Проучване на „Барна“ (фирма, която се занимава с християнски социологически проучвания – бел.пр.) разкрива, че 70 % от хората, които твърдят, че са новородени, не считат ходенето си с Бог за най-важното нещо в живота си. Това е абсолютна трагедия. Но отговаря на въпроса защо Сатана е толкова ядосан на малката група, която се отделя от света, за да последва Исус.

Дяволът разпознава нещо във всеки посветен християнин, което е абсолютно унищожително за царството му. Това се случва, когато въпреки всичката болка и трудности, Божието дете започне да вярва на Господ за всичко и да се приближава към Него. Сатана разбира, че такъв християнин ще спечели други хора за Исус чрез тези две неща: молитва и издържайки непоклатимо на големи страдания.

Когато Сатана види този вид вяра, той знае, че основите на ада се клатят. Затова заповядва на началствата си да се откажат от обичайните си методи към студените, безразлични, обичащи удоволствията вярващи и ги пренасочва да търсят всеки пламенен християнин, чийто действия показват, че отива към Христовата пълнота.

Помислете за апостол Павел. Когато този ревностен преследвач на църквата получи откровение за Христос, той започна да пости и да се моли, и веднага се превърна в основна мишена на сатанинския гняв. Сатана не просто се уплаши от това какво обръщението на Павел щеше да означава за работата му на земята. Той изпита страхотна ревност поради откровението на Павел за рая.

Виждате ли, Библията ни казва, че Луцифер е бил изгонен от небето, от Божието присъствие. И оттогава той не може да понесе мисълта, че някой „по-нисш“ от него може да вкуси нещо от рая. Той ревнува страшно много всеки, който е благословен да види онова, което той изгуби във вечността.

Павел пише: „А за да не се превъзнасям поради твърде многото откровения, ми се даде трън в плътта, пратеник от Сатана, да ме мъчи, за да не се превъзнасям“ (2 Коринтяни 12:7). Бог никога не би изсипал демонична сила върху някое от децата Си. Въпреки, че Йов беше ударен от Сатана, Господ сложи ограничения върху силата на врага. Сатана може да ни тормози, но не може да унищожи нито един живот.

Според Павел, адската гонитба в живота му беше позволена от Бог, за да държи гордостта далеч от сърцето му. Дяволът назначи пратеник, който да измъчва плътта на Павел, причинявайки му физическа и умствена болка и заповяда на демона да бъде безпощаден в атаката си: „Нанасяй постоянни удари на Павел. Удряй го всеки ден, не спирай.“ Но завистта беше заслепила погледа на Сатана относно Павел. Онова, което се опитваше да използва, за да го повали - физическите и умствени атаки, Бог обърна в добро за Павел.

Силите на тъмнината със сигурност са придружавали Савел по пътя му към Дамаск. В края на краищата, това беше най-изтъкнатия слуга на Сатана – ревностен, „страхуваш се от Бог“ религиозен лидер, който буквално вършеше дяволската работа. Савел беше на път да залови християните и да ги върне обратно в Ерусалим, където щяха да бъдат хвърлени в затвора и измъчвани. Но когато Савел беше повален от коня си и получи видение за Христос, веднага падна по очи, викайки: „Господи Исусе, покажи ми какво да правя.“ Той отказа да яде и спи в продължение на три дни и фокусира цялото си естество върху Господ.

Какво мислите, че се случи в ада в този момент? Цялото царство на дявола избухна. Представям си как Сатана свиква спешна среща, където назначава специален пратеник с доживотна цел: „Преследвай този човек с всичката си сила. Целия арсенал на ада е на твое разположение. Единствената ти мисия е да унищожих вярата на Савел.“

Мога да си представя мъченията, които този демон е изсипал върху Павел: бомбардировка от лъжи, спомени за всеки християнин, който е измъчвал, спомени за всяко нещо в миналото, което е извършил срещу името на Христос. Така постъпва Сатана с всеки запален вярващ и днес. Той изпраща началствата си да се реят над живота ни и да шепнат лъжи с една единствена цел: да унищожат вярата ни.

Тези атаки са в резултат от това, че Сатана изгуби някогашната си близост с Отец.

Това е една от причините, поради която дявола непрестанно се опитва да събори Божите светии. Той иска да ги ограби от почивката, близостта, надеждата, която имат за рая в Господ. С две думи: всичко, което той изгуби, когато беше изхвърлен от небето. Помисли за ходенето си с Бог през годините. Вероятно в един момент си бил хладък и си гладувал за повече от Него, копнеейки Той да те използва. Така че си взел решение да преминеш границата на пълното посвещение на Исус. Изведнъж беше привлечен към молитвата както никога до тогава, а Божите грижи станаха твои. Ти помоли Исус да съживи сърцето ти, да излее Духа Си върху теб, да те направи ходатай и да ти даде бремето Си.

Казвам ти, тогава ти се превърна в мишена за сатанинския гняв. Може би ще кажеш: „Но този период не продължи дълго в живота ми. Вече нямам тази ревност. Живея в облак от отчаяние.“ Няма значение, дори и в момента вярата ти да се бори, за да не се сгромоляса. Сатана знае следната истина: все още има искрица огън, която тлее под проблемите ти. И докато тези тлеещи въглени са там, във всеки един момент могат да се превърнат в горещи огнени пламъци.

Затова Сатана няма да те остави. Затова си удрян. Той е решен да не даде на Святия Дух никакъв шанс да запали отново пламъка в теб. Поради тази причина Павел ни предупреждава да не бъдем невежи за замислите на дявола: „да не би Сатана да използва случая против нас; защото ние знаем неговите замисли“ (2 Коринтяни 2:11). Ако пренебрегнем тактиката на врага, можем да му позволим да завземе територии в нас.

Някои християни вярват, че дори не трябва да споменаваме името на Сатана, защото това по никакъв начин ще го прослави. Но Библията казва ясно, че ако сме научили хитростите на врага, няма защо да се страхуваме от него. Всъщност, на нас ни се казва, че в тези последни дни Сатана е дошъл на земята с огромен гняв, така че по-добре да познаваме стратегията му. Павел пише: „И не е чудно; защото сам сатана се преправя на светъл ангел; тъй че, не е голямо нещо, ако и неговите служители се преправят на служители на правдата“ (11:14-15).

Предупреждението на Павел тук е кристално ясно: Сатана използва безбожни хора за посланици на гнева и завистта си. И, според апостола, тези хора влияят на църквата. Познаваш ли такива? Бил ли си някога мишена за гнева им, когато говорят думи, които пронизват душата ти, думи, за които знаеш, че идват директно от устата на дявола?

Ти си мишена за техния укор, защото вярата и ревността ти са изобличение за базирания им на удоволствията начин на живот. Накратко, думите им са надигация се сатанински гняв срещу теб. Светлината на Евангелието изобличава всяко дело на тъмнината, просветлявайки Божиите хора за хитростите на врага.

Благочестивия цар Давид пише за време, в което душата му е била отпаднала.

„Защо си отпаднала душе моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене? Надявай се на Бога; защото аз още ще Го славословя за помощта от лицето Му...Ще река на Бога, моята канара: Защо си ме забравил? Защо ходя нажален поради притеснението от неприятеля?“ (Псалм 42:5, 9)

Когато Давид е написал този псалм, духовното му състояние не е било студено или хладно. Всъщност, той казва, че желае Бог и жадува за Него (виж 42:1-2). Но по това време Сатана е изпратил пратениците си да се присмиват и тормозят Давид. И те са хвърлили това пронизващо обвинение в лицето на благочестивия човек: „Давид, къде е твоя Бог?“

Това е съкрушило сърцето на Давид, карайки го да извика: „Сълзите ми станаха храна денем и нощем, когато хората непрестанно ми казват: „Къде е твоя Бог, Давид?“ Обърнете внимание, че въпроса, който му зададе Сатана не беше „Къде е Бог?“, а „Къде е твоя Бог, Давид?“ С други думи: „Къде е доказателството, че Бог се грижи за теб, и че ще те освободи?“

Когато Давид написа това, той бягаше от сина си Авесалом. Криеше се в пещери и страдаше умствено, физически и духовно. По-голямата част от хората в Израел го бяха отхвърлили, включително и някои от най-близките му приятели. Давид говори за дълбоката си болка от това и написа: „Цял ден ми говорят...“ (Псалм 42:3). Но кои бяха те?

Понякога Сатана намира хора, които да ни казват язвителни и унищожителни неща. Но най-вече врага използва демоничните си сили, изпращайки ги, за да разклати вярата ни. Те ни прошепват неуволими, но унищожителни мисли, формулирани от самия Сатана. Дори и най-благочестивите вярващи не са имунизирани срещу такива атаки. Такъв беше случая с Давид, който чу тези обвинения: „Нямаш дом. Собственото ти семейство те отхвърли. Имаш всякакви проблеми, Давид. Как може да твърдиш, че си Божия помазаник?“

По същият начин пратениците на Сатана инжектират такива обвинения в умовете ни днес, карайки ни да питаме: „Господи, къде си в тази криза? Защо съм изправен пред тази чаша с болка и ми се е струпало толкова много? И защо не слушаш молитвите ми? Викам към теб ден и нощ, но не чувам отговор. Сълзите ми нищо ли не означават за Теб?“

Ние знаем, че Давид ходеше близо до Бог, уповавайки на Неговата вяроност. Той беше молещ се човек, който призоваваше Господ за всичко в живота си. А Библията ни казва, че Бог беше с Давид, където и да отидеше, каквото и да направеше. Сатана трябва да е завидял на него и откровенията, които беше получил от небето, отразени в Псалмите.

Нищо чудно, че Сатана изпрати зъл дух да обладае Саул – компрометирания цар, който щеше да изяви гнева на ада срещу Давид: „И от този ден нататък Саул гледаше на Давид с лошо око (му завиждаше)“ (1 Царе 18:9).

Не се заблуждавайте, Сатана не се интересуваше от способностите на Давид да се бие, от артистичните му таланти или от чаровната му същност. Нито едно от тези неща сами по себе си не представляваха заплаха за царството на тъмнината. По-скоро имаше нещо във вярата на Давид, което накара ада да се разтърси. И това го направи „цел номер едно“ на Сатана. На този човек му се присмиваха, преследваха го и му се подиграваха само поради една причина: той ходеше близо до Бог.

Същото се случва и днес с всеки, който търси Бог истински. Сатана вижда, че Господ е с такъв вярващ, а самият той е изоставен от Бог, което надига завистливия му гняв. Всъщност, завистта на Сатана беше изявена в ревнивите изблици на Саул: „Саул видя и разбра, че Господ беше с Давид... И Саул още повече се страхуваше от Давид. Така Саул стана враг на Давид завинаги... И Саул се опита да прикове (убие) Давид“ (18:28-29, 19:10).

Обърнете внимание, че въпреки, че Саул беше ядосан на Давид, той се и страхуваше от него: „И Саул се страхуваше от Давид, защото Господ беше с него, а от Саул се беше оттеглил“ (18:12). Това е ясно доказателство, че дяволът се страхува от всеки праведен, молещ се Божий мъж или жена. Яков ни увещава с тази истина, напомняйки ни за едно важно оръжие, което ни е било дадено: „Съпротивете се на дявола, и той ще побегне от вас“ (Яков 4:7).

Сатана завижда и се страхува най-вече от онези, които пребъдват с Бог в молитва и са решени да устоят и да се борят във вяра.

Сатана се страхува дори от малка армия хора, които са препасани с вяра в битката. Той се страхува от онези, които са се изправили и са готови да устоят. И понеже се страхува от теб, планът му е да неутрализира борбения ти дух.

Дяволът прави това, като се опитва да наводни ума ти с пораженски, отвличащи вниманието, адски мисли, които раждат недоверие и съмнения в Божиата сила. Той ще крещи в ума и духа ти: „Няма смисъл да се бориш повече. Твърде уморен си от личните си борби. Никога няма да бъдеш победител. Силите на ада са твърде мощни, за да ги победиш. Така че, може да се отпуснеш. Не е нужно повече да бъдеш толкова напрегнат в битката.“

Възлюбени, всичко това е за отвличане на вниманието! Цялата стратегия на Сатана е да те накара да свалиш погледа си от победата на Кръста. Исква да наклони вниманието ти към слабостите, греховете и провалите ти, поради което повишава температурата на настоящите ти проблеми и страдания. Той иска да те накара да повярваш, че не си достатъчно силен, за да продължиш. Но не е важна твоята сила, а тази на Исус.

Истината е, че всички ние ще се бием докато умрем или Исус не се върне. Може да имаме спокойни периоди, време за отдих. Но докато сме на тази земя, ние сме в духовна война. И тези битки нямат край. Затова Павел казва, че Исус ни е дал мощни оръжия за събаряне на крепости. Ние сме екипирани с оръжия, на които Сатана не може да се противопостави: молитва, пост и вяра.

Някои християни са се фокусирали толкова много върху болката и изпитанията си, че са свикнали с тях. Когато срещнете такива вярващи, единственото, за което могат да говорят, е тяхната борба. Никога няма да чуете да споменат нищо за победата, която Христос спечели за тях.

Дано това никога не се случи на Божиите хора. Дошло е време, когато трябва да отклоним вниманието от настоящите си проблеми. Трябва да преместим погледа от изпитанията си и да го насочим към Командира в тази война. Исус държи ключа за всяка победа и ни е обещал: „Дал съм ти всяко оръжие, от което се нуждаеш за войната. И съм готов и желая да ти дам сила, когато си слаб.“

Често когато казваме: „Преминах границата за Исус“, истината е, че просто сме дошли до пълна вяра в Христовата „кръвна жертва“.

В Битие 15 глава Бог направи славен завет с Авраам. Той каза на патриарха да вземе една телица и една коза и да ги разреже на две. Тогава Авраам трябваше да вземе една гургулица и един гълъб и да ги положи на земята, глава до глава. Авраам направи каквото му се каза и докато животните още кървяха, лешояди започнаха да се спускат върху труповете. Изведнъж Авраам почувства, че го обгръща ужасна тъмнина. Каква беше тя?

Това беше объркания Сатана. Виждате ли, дявола беше подслушал завета, който Бог правеше с Авраам. Господ беше обещал да направи от Авраам силен народ и да благослови семето му завинаги. Още повече, че Бог обеща да даде на Авраам Ханаанската земя. Точно това обещание възбуди завистта на Сатана. Ханаан беше територия на дявола, земя на идолопоклонници, демоничната му опора на земята. А сега Бог казваше, че семето на Авраам ще дойде и ще го отнеме от него.

Възлюбени, когато влезеш в завет с Господ, Той ти говори добри неща. Обещава: „Ще те пазя да не паднеш и ще те представя безупречен пред трона на Отец.“ „Чрез които ни се подариха най-големи и скъпоценни обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлата от страстите поквара в света“ (2 Петрово 1:4).

Как мислиш, че реагира Сатана, когато види всичко това да се случва в живота ти? Първо вижда как славните обещания от Новия Завет стават твои, когато дадеш живота си на Исус. Това подбужда дявола към ревностен гняв. След това вижда твърдата ти решителност да извървиш целия път с Господ. В този момент има само един начин, по който той може да реагира: целия ад изпада в паника!

Сатана разбира, че ти си уповал напълно в „кръвната жертва“ на Исус, за да се разправиш с плътските си желания и да ги умъртвиш. И той знае, че царството му на тъмнината ще има проблеми. Така че, той изпраща лешояди, които да се опитат да изядат жертвата ти. Кои са те? Това са родени в ада мисли, които идват да те притесняват и да те накарат да поставиш под съмнение Христовата вяност към теб.

Всичко, което е нужно да разтърси самите основи на ада, е един молещ се, верен християнин. И ако това се отнася за теб, тогава може би усещаш ударите на лешоядите, изпратени от Сатана, за да те накарат да се усъмниш.

Познавам много посветени вярващи, които в момента се борят с дълбока несигурност. Ежедневно страдат от чувството на безполезност. Чудят се: „Ако наистина бях верен, нямаше през цялото време да имам толкова проблеми, да бъда толкова неефективен в свидетелството си, толкова зле финансово.“ Не, всичко това е работа на адските лешояди, които са дошли за да откраднат жертвата.

Бог ни е дал духовна стратегия, с която да устоим срещу завистта и гнева на Сатана.

Какво направи Авраам, когато дойдоха лешоядите? Библията казва, че той ги изгони. По този начин Господ ни е показал начина, по който да се разправяме със страшните лешояди. Не трябва да се страхуваме от атаките на дявола, защото имаме мощни оръжия.

Когато в ума ми дойде някой глас на съмнение в Бог, аз трябва да го сравня с онова, което знам за любящия ми Господ. Не мога да приема за истина никакви мисли, ако са базирани единствено на онова, което чувствам в момента. Те трябва да бъдат измерени според обещанията на Исус към мен и според победата, която Той е спечелил за мен.

С две думи, ако към мен дойдат обвинителни мисли, ако те причиняват съмнения или страх, или ме осъждат, или пък ми носят чувство на отхвърляне – аз знам, че те не идват от Бог. Всички ние трябва да бъдем готови за такива ужасни мисли. Дори Господ Исус беше подложен на такъв вид мисли от врага по време на изпитанието си в пустинята.

Общувал съм с някои от най-благочестивите Божии слуги на земята. Много от тях са ми казвали, че след посветено време в търсене на Господ – постене в продължение на дни, насочване на ума и сърцето си към Господната работа – те са били засипани с ужасни съмнения дори и за самото съществуване на Бог.

Един благочестив пророк ми изповяда: „Напоследък съм измъчван от зли мисли. Това се случва за пръв път в живота ми.“ Но Святият Дух го уверил: „Стой твърд във вярата. Това не са твоите мисли, те са от Сатана. Дяволът иска да те убеди, че си толкова зъл, колкото мислите, които ти изпраща. Той иска да събори вярата ти. Просто изчакай и вярвай на Господ. Няма да потънеш. Подложен си на атака, защото си разтърсил самите основи на ада.“

Както и Авраам, моя приятел прогони тези лешояди, използвайки Божието Слово с вяра. По същият начин и Исус се съпротиви на изкушенията на Сатана в пустинята и дявола го остави за известно време. Може да сме сигурни, че Бог ще направи същото и за нас, ако застанем във вяра, уповавайки на обещанията Му.

Така че, скъпи светии, когато върху вас дойдат лешоядите, носещи мисли за безполезност и несигурност, прогонете ги с Божието Слово. Жертвата, която Господ те е накарал да направиш Го удовлетворява и Той ще я зачете. Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[A Target of Satan's Envy](#) / [Мишена на сатанинската завист](#)